

den Staat, met zijn ziekteverzekering voor den minvermogende, indien niet de apotheker met den arts de weldaden betaalt). Voor de middelen, die ook zonder recept van een arts kunnen worden afgeleverd, mogen de apothekers niet meer rekenen dan wat bij den „handverkoop” gebruikelijk is. Het zal niet te verwonderen zijn, als de apothekers meer verlangen dan het recht, om *nadat* het ziekenfonds een apotheker heeft weten te verkrijgen op *ongepaste voorwaarden*, op *diezelfde* voorwaarden te mogen méedoen. Met belangstelling moet nu worden afgewacht, wat er nu verder zal gebeuren. Er zal nog heel wat worden gesproken en geschreven: de artsen en apothekers, nog niet tevreden; de ziekenfondsen nóg ontevredener dan bij het eerste ontwerp, zullen veel te hooren geven, dat èn voor den wetgever èn voor de belanghebbenden hier te lande stof tot leering zal bevatten — als zij slechts ooren hebben om te hooren.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

LEVERING VAN GENEESMIDDELEN DOOR GEMEENTE-GENEESHEEREN.

Geachte Redacteur,

In het *Tijdschrift* van 19 Maart wordt onder Binnenland o. a. beweerd: dat het verbinden van de levering der geneesmiddelen aan de jaarwedde natuurlijk schade voor de arme patiënten tengevolge zou hebben, enz.

Na ruim elfjarige ondervinding hiervan kom ik tot een geheel andere slotsom en ben van oordeel, dat door deze uitingen een onverdiende blaam wordt geworpen op de meeste platlandici. Een geneesheer, die in zoo'n geval zou gaan bezuinigen op de noodzakelijk geachte geneesmiddelen, zal natuurlijk bij een vaste jaarwedde ook gaan bezuinigen op visites, die hem tijd en geld kosten, bijv. door een rijtuig, en dan zijn alle vaste wedden uit den boeze. Zeker, bezuinigd zal er worden, maar bij de eerlijke geneeskundigen zal dit alleen de onnutte dingen betreffen bijv. aqua filtrata inplaats van aqua destillata, als het eerste niet noodzakelijk is, succus inplaats van extractum liquiritiae, enz. Daar het op het platteland gewoonte is zooveel mogelijk vaste prijzen te hebben, bijv. voor een potio van 250 G. zóóveel, en bijna niets volgens taxé berekend wordt, zou deze neiging voor de particuliere praktijk evengoed nadeelig kunnen zijn. Tegen het bezwaar van betalen per recept bestaan in een drukke praktijk overgrootte bezwaren, nl. ten eerste de massa werk daaraan verbonden en ten tweede de kans, dat een geneesheer na een hooge jaarrekening op de vingers getikt zal worden door de financieele commissie uit den Raad of door B. en W., wat geloof ik vrijwat ongunstiger invloed zal hebben door vrees voor niet herbenoeming enz. dan het feit, dat misschien de jaarrekening van den leverancier van geneesmiddelen eens wat hooger zal worden.

U dankzeggend voor de opneming

hoogachtend

Franeker, 25 Maart 1910.

Uw. dw.

I. W. DE VRIES.
